

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslag till rådets beslut (*Inledande avtalen om ekonomiskt partnerskap med Centralafrika, Ghana och Elfenbenskusten, EPA*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen följande förslag av Europeiska gemenskapernas kommission:

- Kommissionens förslag av den 15 juli 2008 till rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ghana, å andra sidan.

- Kommissionens förslag av den 15 juli 2008 till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ghana, å andra sidan.

- Kommissionens förslag av den 16 juli 2008 till rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralafrika, å andra sidan.

- Kommissionens förslag av den 17 juli 2008 till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralafrika, å andra sidan.

- Kommissionens förslag av den 17 juli 2008 till rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Elfenbenskusten, å andra sidan.

- Kommissionens förslag av den 23 juli 2008 till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Elfenbenskusten, å andra sidan.

Dessutom översänds en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 16 oktober 2008

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Ambassadråd Pirjo Suomela-Chowdhury

UTRIKESMINISTERIET

PROMEMORIA

STATSRÅDETS SKRIVELSE TILL RIKSDAGEN OM FÖRSLAG TILL RÅDETS BESLUT (INLEDANDE AVTALEN OM EKONOMISKT PARTNERSKAP MED CENTRALAFRIKA, GHANA OCH ELFENBENSKUSTEN, EPA)

1 Bakgrund

Det s.k. Cotonouavtalet eller det i juni 2000 undertecknade partnerskapsavtalet mellan länder i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (nedan AVS-länderna) samt Europeiska gemenskapen (EG) och dess medlemsstater trädde i kraft i april 2003. Cotonouavtalet utgör grunden för relationerna mellan Europeiska unionen (EU) och AVS-länderna. Målet är att utveckla samarbetet mellan EU och AVS-länderna genom att främja en hållbar utveckling och en smidig och stegvis integrering i världsmarknaden samt minska fattigdomen i AVS-länderna.

Genom Cotonouavtalet kom man överens om särskilda handelsarrangemang som är fördelaktiga för AVS-länderna. Eftersom arrangemangen särbehandlade AVS-länderna behövdes ett undantagstillstånd av WTO. Undantagstillståndet gällde till utgången av 2007. Före det skulle EU och de regioner som bildas av AVS-länderna förhandla om avtal om ekonomiskt partnerskap (Economic Partnership Agreements, nedan EPA-avtalen) som är förenliga med WTO:s regler. Genom EPA-avtalen upphävs AVS-ländernas ställning som mest gynnad nation som fastställdes i Cotonouavtalet och ersätts de delar som behandlar handel i avtalet. Genom EPA-avtalen inrättas också ramar för utvecklings-samarbetet, vars syfte är att stärka AVS-ländernas nationella ekonomier och deras kapacitet.

Rådet godkände i juni 2002 ett mandat för kommissionen att förhandla om EPA-avtalen mellan EG, dess medlemsstater samt de sex förhandlingsregioner som bildas av AVS-länderna. Förhandlingsregionerna för AVS-länderna består av Centralafrika, Västafrika, östra och södra Afrika, södra Afrikas utvecklingsgemenskap, Västindien och Stilla-havsområdet.

EPA-förhandlingarna framskred dock inte enligt den ursprungliga tidtabellen, vilket ledde till att ett fullständigt EPA-avtal endast kunde paraferas med förhandlingsgruppen från Västindien före utgången av 2007. Då den behandling av AVS-länderna som mest gynnad nation, som möjliggjordes av undantagstillståndet av WTO, löpte ut vid utgången av 2007 stod de AVS-länder som inte räknas till de s.k. LDC-länderna (Least Developed Countries, de minst utvecklade länderna) inför en övergång till EU:s allmänna preferenssystem (Generalised System of Preferences, GSP). Dess tullförmåner är sämre än de tidigare förmåner som Cotonouavtalet erbjöd AVS-länderna inom ramen för handelsarrangemanget. (Detta gäller inte LDC-länderna eftersom de inom GSP-arrangemanget Everything But Arms (EBA) ändå får ett tull- och kvotfritt tillträde till EU:s marknad.) I slutet av 2007 blev det ett särskilt mål att säkerställa exporten till EU från de länder som inte räknas som LDC-länder.

Då det blev uppenbart att förhandlingarna om de egentliga EPA-avtalen inte skulle kunna slutföras före utgången av 2007 paraferade kommissionen och en del av AVS-länderna (särskilt de länder som inte räknas som LDC-länder) som en tillfällig lösning s.k. inledande EPA-avtal i december 2007 med avsikten att fortsätta förhandlingarna om de egentliga EPA-avtalen. De inledande EPA-avtalen anmäls till WTO efter att de har undertecknats.

Dessutom gav rådet den 20 december 2007 en förordning om marknadstillträde (rådets förordning (EG) nr 1528/2007), genom vilken EU unilateralt och före EPA-avtalens ikraftträdande förverkligade sitt erbjudande i EPA-förhandlingarna om marknadstillträde för AVS-länderna. Genom förordningen om marknadstillträde liberaliserade EU fr.o.m. den 1 januari 2008 importen (frånsett vapen)

från AVS-länderna, med undantag för ris och socker för vilka det finns särskilda övergångstider. Förordningen om marknadsstillträde tillämpas på de AVS-länder som paraferade de inledande EPA-avtalen. De övriga AVS-staterna hör inte till förordningens tillämpningsområde och de övergick till det allmänna preferenssystemet GSP eller till det EBA-arrangemang som gäller LDC-länderna.

Målen med de egentliga EPA-avtalen är att gradvis och ömsesidigt liberalisera handeln mellan AVS-länderna och EU. EPA-avtalen skiljer sig från traditionella frihandelsavtal genom att den flexibilitet som WTO-reglerna medger används till AVS-ländernas fördel. Genom avtalen strävar man efter att utveckla investeringsmiljön och verksamhetsförutsättningarna för den privata sektorn i AVS-länderna. Ett viktigt element i avtalen är stödjandet av regional integration, ekonomiskt samarbete och god förvaltning samt inrättandet av ett effektivt, förutsebart och transparent regelverk för handel och investeringar. Avtalen omfattar delar om utvecklingssamarbete, vars syfte är att stödja en minskning och på sikt utrotning av fattigdomen i AVS-länderna i enlighet med den hållbara utvecklingen och FN:s millenniemål.

Till skillnad från de egentliga EPA-avtalen saknar de inledande EPA-avtalen bestämmelser om t.ex. handel med tjänster och företagsetablering. I fråga om dessa fastställer man i de inledande EPA-avtalen endast WTO-åtagandena och kommer överens om fortsatta förhandlingar. De inledande EPA-avtalen är således frihandelsavtal som i huvudsak gäller varuhandel.

Nedan redogörs för förhandlingsläget när det gäller de inledande EPA-avtalen som ska ingås med Centralafrika, Ghana och Elfenbenskusten.

2 Avtalsförhandlingarna och behandlingen av avtalen inom EU

De inledande EPA-avtalen ingås med enskilda AVS-länder eller med grupper bestående av AVS-länder. De första inledande EPA-avtalen som behandlades i rådets arbetsgrupp var avtalen med Centralafrika och Västafrika.

Till den centralafrikanska förhandlingsgruppen (Communauté Economique et Monétaire de l'Afrique Centrale, CEMAC) hör Kamerun, Centralafrikanska republiken, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Ekvatorialguinea, Gabon, São Tomé och Príncipe och Tchad. Med undantag för Kamerun, Gabon och Republiken Kongo är alla stater i gruppen LDC-länder. Till den västafrikanska förhandlingsgruppen (ECOWAS, Economic Community of West African States) hör Ghana, Elfenbenskusten, Benin, Burkina Faso, Kap Verde, Gambia, Guinea, Guinea-Bissau, Liberia, Mali, Mauretanien, Niger, Nigeria, Senegal, Sierra Leone och Togo. Med undantag för Ghana, Elfenbenskusten, Nigeria och Kap Verde är alla stater i den västafrikanska gruppen LDC-länder.

För tillfället är Kamerun det enda land som har paraferat det inledande avtalet för Centralafrikas del, medan Elfenbenskusten och Ghana är de enda som har paraferat inledande avtal i den västafrikanska gruppen. Elfenbenskusten paraferade avtalet den 9 december 2007, Ghana den 13 december 2007 och Kamerun den 17 december 2007. Förhandlingarna om de egentliga EPA-avtalen med alla stater i den västafrikanska förhandlingsgruppen och alla stater i den centralafrikanska förhandlingsgruppen fortsätter. Avsikten är alltså att de egentliga EPA-avtalen ska ingås mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och varje EPA-förhandlingsgrupp, inte med enskilda AVS-länder.

Kommissionen lade fram följande förslag för rådet i juli 2008:

- 15.7.2008 förslagen KOM(2008) 440 slutlig och KOM(2008) 441 slutlig om undertecknande och provisorisk tillämpning samt ingående av EPA-Ghana-avtalet.
- 16.7.2008 förslag KOM(2008) 445 slutlig om undertecknande och provisorisk tillämpning av EPA-Centralafrika-avtalet.
- 17.7.2008 förslag KOM(2008) 446 slutlig om ingående av EPA-Centralafrika-avtalet.
- 17.7.2008 förslag KOM(2008) 438 slutlig om undertecknande och provisorisk tillämpning av EPA-Elfenbenskusten-avtalet.
- 23.7.2008 förslag KOM(2008) 439 slutlig om ingående av EPA-Elfenbenskusten-avtalet.

Förslagen KOM(2008) 440 slutlig, KOM(2008) 445 slutlig och KOM(2008) 438 slutlig har behandlats i rådets AVS-arbetsgrupp. Avsikten är att beslutet om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalen ska fattas i rådet i början av november. Avsikten är att de beslut som gäller ingåendet av avtalen ska behandlas i rådet efter att avtalen har undertecknats.

3 Avtalens huvudsakliga innehåll

3.1 Allmänt

Centralafrikas, Ghanas och Elfenbenskustens EPA-avtal (nedan EPA-Centralafrika-avtalet, EPA-Ghana-avtalet och EPA-Elfenbenskusten-avtalet) är inledande avtal om ekonomiskt partnerskap, dvs. frihandelsavtal som i huvudsak gäller varuhandel. Avtalen omfattar inte bestämmelser om t.ex. handel med tjänster eller företagsetableringar, i fråga om vilka man endast avtalar om fortsatta förhandlingar. Genom avtalen fastställs också de primära objekten för det utvecklingssamarbete som stöder genomförandet av avtalen. Några egentliga nya bestämmelser om nivån på eller planeringen av utvecklingssamarbetet finns inte i avtalen. Utvecklingssamarbetet finansieras via Europeiska utvecklingsfonden (EUF).

Innehållet i EPA-Ghana- och EPA-Elfenbenskusten-avtalen är i stort sett detsamma. EPA-Centralafrika-avtalet skiljer sig något från dem. Huvudprincipen i avtalsförhandlingarna har varit att varje regions särdrag och särskilda behov beaktas i avtalen – dock så att ingen AVS-förhandlingsgrupp gynnas mer än de andra. Skillnaderna i avtalen beror också på att avtalen med Ghana och Elfenbenskusten redan från början var avsedda att bli nationella, bilaterala och interimistiska avtal, medan avtalet med Centralafrika förhandlades fram från ett regionalt perspektiv. Det enda land ur den centralafrikanska förhandlingsgruppen som paraferade EPA-Centralafrika-avtalet var Kamerun.

Nedan specificeras innehållet i EPA-Centralafrika-, EPA-Ghana- och EPA-Elfenbenskusten-avtalen.

3.2 Det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap med Centralafrika

Avtalet innehåller bestämmelser om varuhandel, handelspolitiska skyddsåtgärder, tullordning och handelslättnader, tekniska handelshinder, sanitära och fytosanitära åtgärder samt skogsbruk. I avtalet konstateras att det från och med den dag då avtalet träder i kraft inte får införas några nya exporttullar i handeln mellan parterna, och att de tullar som redan tillämpas inte får höjas. När det gäller importtullar ska produkter med ursprung i Centralafrika importeras tullfritt till gemenskapen, med undantag för ris och socker för vilka det finns särskilda övergångstider i avtalet. Centralafrika förbinder sig å sin sida till att avskaffa tullarna på import från gemenskapen inom den övergångsperiod som avses i avtalet.

Parterna är överens om att samarbeta för att underlätta rörligheten för varor och förenkla tullförfarandena. Genom avtalet ska import- och exportförbud och andra import- och exportrestriktioner samt tullar som påverkar handeln avskaffas. Huvudregeln är att parterna inte får skydda den inhemska produktionen så att handeln mellan dem försvåras. Dessutom förbinder sig EU till att vid export till Centralafrika stegvis avveckla de befintliga subventionerna för sådana produkter som Centralafrika har åtagit sig att avskaffa tullarna för. Parterna är också överens om att inte införa nya jordbruksstöd. Om genomförandet av avtalet visar sig medföra betydande problem för Centralafrika när det gäller att trygga livsmedelsförsörjningen, får tidsbegränsade skyddsåtgärder vidtas enligt avtalet.

Parterna samarbetar (bl.a. inom administrationen) för att underlätta handeln och tullverksamheten, varigenom man strävar efter att främja utveckling samt regional och ekonomisk integration. I avtalet finns ett särskilt stycke där man betonar skogsförvaltningens betydelse i samarbetet. Dessutom kommer parterna överens om att för skydd av personuppgifter inrätta ett regelverk som uppfyller internationella standarder och om att utveckla den med regelverket förknippande administrativa kapaciteten.

I avtalet kommer man överens om fortsatta förhandlingar beträffande handeln med tjäns-

ter och företagsetablering, löpande betalningar och kapitalrörelser, konkurrensfrågor, immateriella rättigheter, offentlig upphandling och hållbar utveckling.

I avtalet inrättas en ram för utvecklingssamarbetet, vars syfte är att stärka de nationella ekonomierna i Centralafrika och deras kapacitet. Avtalet innehåller bestämmelser där man fastställer de viktigaste objekten för utvecklingssamarbetet. Parterna är överens om att inrätta en regional utvecklingsfond för att stödja genomförandet av avtalet. Fonden syftar till att samordna biståndet för att finansiera de prioriterade åtgärderna för att bygga upp de centralafrikanska staternas produktionskapacitet. Hur fonden ska drivas och förvaltas ska bestämmas av regionen före 2008 års utgång. I avtalet nämns EU:s avsikt att ge bistånd till den regionala utvecklingsfonden, främst via EUF.

I syfte att genomföra avtalet ska man inrätta en kommitté för det ekonomiska partnerskapet om vars sammansättning, organisation och arbetssätt bestäms separat. Kommittén ska ansvara för förvaltningen av de områden som omfattas av avtalet och för utförandet av de uppgifter som nämns i avtalet.

3.3 De inledande avtalen om ekonomiskt partnerskap med Ghana och Elfenbenskusten

Avtalen innehåller bestämmelser om varuhandel, tullordning och handelslättnader, tekniska handelshinder och sanitära och fytosanitära åtgärder. Från och med den dag då avtalen träder i kraft får det inte införas några nya exporttullar i handeln mellan parterna, och de tullar som redan tillämpas får inte höjas. När det gäller importtullar ska produkter med ursprung i Ghana och Elfenbenskusten importeras tullfritt till gemenskapen, med undantag för ris och socker för vilka det finns särskilda övergångstider i avtalen. Ghana och Elfenbenskusten förbinder sig att avskaffa tullarna på import från gemenskapen inom de övergångsperioder som nämns i avtalen.

Parterna är överens om att samarbeta för att underlätta rörligheten för varor och förenkla tullförfarandena. Genom avtalen ska import- och exportförbud och andra import- och ex-

portrestriktioner samt tullar avskaffas. Huvudregeln är att parterna inte får skydda den inhemska produktionen så att handeln mellan dem försvåras. Om genomförandet av avtalen visar sig medföra betydande problem för Ghana eller Elfenbenskusten när det gäller att trygga livsmedelsförsörjningen, får tidsbegränsade skyddsåtgärder vidtas enligt avtalet.

Parterna samarbetar (bl.a. inom administrationen) för att underlätta handeln och tullverksamheten, varigenom man strävar efter att främja utveckling samt regional och ekonomisk integration. I avtalen kommer man överens om fortsatta förhandlingar beträffande handel med tjänster och företagsetablering.

I avtalen finns bestämmelser om utvecklingssamarbetet och dess primära mål. De stärker sambandet med EU:s strategi för handelsrelaterat bistånd och bekräftar användbarheten av de regionala utvecklingsfonderna vid genomförandet av avtalen. Europeiska utvecklingsfonden (EUF) spelar en viktig roll när det gäller att stödja genomförandet.

I syfte att genomföra bägge avtalen ska man inrätta en kommitté för det ekonomiska partnerskapet om vars sammansättning, organisation och arbetssätt bestäms separat. Kommittén ska ansvara för förvaltningen av de områden som omfattas av avtalet och för utförandet av de uppgifter som nämns i avtalet.

4 Avtalens ekonomiska och andra konsekvenser

De inledande EPA-avtalen har inga direkta konsekvenser för statsbudgeten. Importen från AVS-länderna till EU-området har redan tidigare befriats från tullar genom rådets förordning (EG) 1528/2008 om marknads-tillträde. I avtalen finns inga bestämmelser om nivån på utvecklingssamarbetet. De viktigaste följderna av avtalen gäller den rättsliga säkerhet som fås genom dem. Kommissionens förslag om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalen innehåller en finansieringsöversikt för förslag till rättsakt som påverkar inkomstsidan i gemenskapens budget.

5 Avtalens konsekvenser för lagstiftningen

5.1 De delar av avtalen som hör till området för lagstiftningen

En del av de bestämmelser om handelssystem för varor som ingår i avtalen samt en del av de bestämmelser om tullar på varor från Centralafrika, Ghana och Elfenbenskusten som ingår i bilagorna till avtalen hör enligt statsrådets uppfattning till de frågor som enligt 96 § i grundlagen tillkommer riksdagens behörighet inom området för lagstiftningen. Bestämmelserna hör till gemenskapens exklusiva behörighet.

Statsrådet anser det vara nödvändigt att utreda närmare om bestämmelserna i tilläggsprotokollen som gäller ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor hör till området för lagstiftningen.

Genom avtalen inrättas för varje avtal en kommitté för det ekonomiska partnerskapet. Eftersom kommittéerna för det ekonomiska partnerskapet får makt att besluta om frågor som bl.a. gäller ursprungsregler måste det utredas närmare om de bestämmelser i avtalen som gäller kommittéerna för det ekonomiska partnerskapet hör till området för lagstiftningen.

I avtalen föreskrivs dessutom om ett tvingande tvistlösningssystem som är bindande för avtalsparterna och inom ramen för vilket man kan komma att avgöra tvister som t.ex. gäller tolkningen eller tillämpningen av avtalen som sedan är bindande för Finland. Eftersom det i de övriga delarna av avtalen finns bestämmelser som hör till området för lagstiftningen kan avgörandet av tvisten inverka på hur en bestämmelse om ett ärende som reglerats på lagnivå i Finland ska tillämpas. Således hör de av bestämmelserna i avtalen som direkt gäller avgörandet av tvister och verkställandet av bindande skiljedomar till området för lagstiftningen.

I EPA-Centralafrika-avtalet finns dessutom bestämmelser om utvecklandet av ett regelverk för skyddet av personuppgifter. I fråga om dessa bestämmelser bör det utredas närmare om de hör till området för lagstiftningen.

5.2 Ålands ställning

Kommissionens förslag till rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning samt ingående av avtalen har delgetts Ålands landskapsregering. Dessutom har utrikesministeriet som svar på sin begäran tagit emot Ålands landskapsregerings utlåtande om huruvida avtalen innehåller bestämmelser som enligt självstyrelselagen för Åland faller inom landskapets behörighet. Utrikesministeriet utreder på basen av utlåtandet till vilka delar de författningar genom vilka avtalen sätts ikraft fördrar bifall av Ålands lagting i enlighet med 59 § i självstyrelselagen för Åland.

5.3 Förslagets rättsliga grund

Som rättslig grund för rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalen föreslår kommissionen artiklarna 133 och 181 jämförda med artikel 300.2 första stycket första meningen i EG-fördraget. Statsrådet anser att den föreslagna rättsliga grunden är korrekt.

6 Den nationella beredningen av avtalen

Riksdagen har den 21 maj 2002 informrats om kommissionens EPA-förhandlingsmandat med stöd av 97 § i grundlagen (E 56/2002 rd). Senare har riksdagen informats om EPA-förhandlingarna enligt följande:

- E-skrivelse 14.12.2005 (UM2005-03290), vari Finlands inställning till EPA-förhandlingarna definieras.

- E-uppföljningsskrivelse 11.9.2007 (E 74/2007 rd), vari Finlands inställning till EPA-förhandlingarna kompletteras.

- E-skrivelse 18.12.2007 (E 126/2007 rd) om avtal om ekonomiskt partnerskap mellan EU och vissa AVS-länder (EPA-avtal) och förordningen om marknadstillträde.

Dessutom har riksdagen vid behov informats om EPA-förhandlingarna i samband med möten i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

EPA-Centralafrika-, EPA-Ghana- och EPA-Elfenbenskusten-avtalen är avtal med delad behörighet. Avtalen har behandlats i 133-kommittén (begränsad sammansättning) genom skriftligt förfarande den 1—3 oktober 2008. Eftersom en del av bestämmelserna i avtalen enligt statsrådets uppfattning hör till området för lagstiftningen, översänds i enlighet med 96 § i grundlagen följande förslag av kommissionen till riksdagen:

- Kommissionens förslag (KOM(2008) 440 slutlig) av den 15 juli 2008 till rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ghana, å andra sidan.

- Kommissionens förslag (KOM(2008) 441 slutlig) av den 15 juli 2008 till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ghana, å andra sidan.

- Kommissionens förslag (KOM(2008) 445 slutlig) av den 16 juli 2008 till rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralafrika, å andra sidan.

- Kommissionens förslag (KOM(2008) 446 slutlig) av den 17 juli 2008 till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralafrika, å andra sidan.

- Kommissionens förslag (KOM(2008) 438 slutlig) av den 17 juli 2008 till rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Elfenbenskusten, å andra sidan.

- Kommissionens förslag (KOM(2008) 439 slutlig) av den 23 juli 2008 till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Elfenbenskusten, å andra sidan.

Behovet av riksdagens samtycke för de bestämmelser som faller under medlemsstaternas behörighet är under bedömning. Beroen-

de på resultatet av bedömningen kommer avtalen i enlighet med 94 och 95 § i grundlagen att genom en regeringsproposition föreläggas riksdagen.

Avtalen kan läsas på engelska eller franska i det offentliga registret över rådets handlingar. I registret finns också de finska och svenska språkversionerna av EPA-Centralafrika-avtalet. Däremot är de finska och svenska språkversionerna av EPA-Ghana- och EPA-Elfenbenskusten-avtalen ännu inte tillgängliga.

7 Undertecknande, provisorisk tillämpning och ikraftträdande av avtalen

Avsikten är att besluten om undertecknade och provisorisk tillämpning av EPA-Centralafrika-, EPA-Ghana- och EPA-Elfenbenskusten-avtalen ska fattas i rådet i början av november 2008. Den provisoriska tillämpningen av avtalen ska endast gälla de delar av avtalen som berör gemenskapens kompetens. Besluten om ingåendet av avtalen behandlas i rådet efter det att avtalen har undertecknats. Om förhandlingarna om de egentliga EPA-avtalen med de centralafrikanska och västafrikanska förhandlingsgrupperna däremot kan slutföras inom utsatt tidtabell, slutförs inte processerna för godkännande i fråga om de inledande EPA-avtalen.

Varje avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter det att avtalsparterna har informerat avtalets depositarier om sitt godkännande av avtalet i enlighet med sina egna konstitutionella bestämmelser.

8 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet stödjer kommissionens förslag om undertecknande och provisorisk tillämpning av de inledande avtalen om ekonomiskt partnerskap samt om ingående av de inledande avtalen om ekonomiskt partnerskap. Statsrådet anser att de förhandlingsresultat som uppnåtts är tillfredsställande och att de svarar mot de förhandlingsinstruktioner som rådet har gett kommissionen. Förhandlingarna ska snabbt föras vidare mot de egentliga avtalen,

dock så att man samtidigt beaktar AVS-ländernas utveckling och behov. De egentliga avtalen ska främja handel och utveckling. De inledande avtalen ska betraktas som temporära lösningar på vägen mot de egentliga avtalen om ekonomiskt partnerskap som är förenliga med WTO:s regler.

9 Bedömning om när riksdagens ståndpunkt bör vara känd i statsrådet

Avsikten är att besluten om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalen ska fattas i rådet i början av november 2008. Statsrådet hoppas få kännedom om riksdagens ståndpunkt före utgången av oktober 2008.